

De **Balans**

Winter Editie

Februari 2023 - Jaargang 44 nummer 3

Redactioneel

In dit Winternummer worden we verrast door een aantal bijdragen van Rode Lopers die nog niet eerder hun pen / laptop/ typemachine ter hand namen. Moge er nog meer volgen!

Gelukkig kan er in dit nummer opnieuw gepuzzeld worden in de combinatie-rubriek van Peter D. En laat Boris zich weer eens zien. Ook Timo heeft weer de nodige avonturen op de 64 velden beleefd...

Veel leesplezier gewenst!

Jos Heesen

Colofon

De Balans is het clubblad van UCS De Rode Loper en verschijnt minimaal 4x per jaar.

Kopij kun je sturen naar :
redactie@ucsderodeloper.nl

Redactie en vaste schrijvers:

- Peter Das
- Jos Heesen
- John Temming
- Kees Volkers

Voor meer informatie over UCS De Rode Loper:
www.ucsderodeloper.nl
waar ook ons forum te vinden is.

UCS De Rode Loper is opgericht op
: **25 november 1930.**

Ereleden van de club zijn :

- Nico van Harten
- Jan Polders
- Jan Prins

Inhoud:

• Van de bestuurstafel	3
• Geest en materie	5
• New in Chess books	8
• Rode Lopers combineren	12
• Het rammelt en kraakt	14
• Eefting en Können	17
• Boris Sreklov	21
• De Balans	29
• Slagers uit Utrecht	31
• Grob de kansen	36
• Oplossingen combinaties	38

Van de Bestuurstafel

Henk van Lingen

Het gaat goed met onze mooie club. De thuiszittaren liggen ruim achter ons en de Interne leeft als nooit tevoren. De opkomstcijfers zijn hoog, en vrijwel wekelijks hebben we een of twee aanlopers. Waar komen ze toch vandaan? Extern doen we mee met vijf midweekse teams en twee zaterdag teams.

Vorige maand werd het Tata-toernooi in Wijk aan Zee weer als vanouds gehouden met amateur-groepen. Behoorlijk wat Rode Lopers speelden mee, waarbij een handvol ook nog eens promotie wist te realiseren naar een hogere groep volgend jaar.

De situatie rond onze speelzaal Dijckzicht begint ook enigszins op te klaren. Zoals op de ALV geschetst was de situatie zeer zorgelijk. De combinatie van de energiecrisis, een gebrek aan huurders en een in coronatijd opgebouwde huurschuld zorgde voor een kritieke situatie dit najaar. Na de nodige acties om kosten en baten beter in evenwicht te krijgen volgde in december een gesprek met de wethouder.

Dijckzicht werd bij dit gesprek vergezeld door De Rode Loper, Oud Zuylen Utrecht, Ichtus en de SGS. Of dat nou indruk maakte of niet, na

dat gesprek begon er wat te schuiven in de houding van de gemeente. De huur werd op 1 januari niet opgezegd (iets wat zeer serieus boven de markt hing), en er gaat gekeken worden naar ruimere verhuurmogelijkheden. De laatste maanden draait Dijckzicht ook zwarte cijfers en wordt er wat van de huurschuld afbetaald. Het ziet er al met al naar uit dat onze zaal dit kalenderjaar voor ons behouden blijft. Neemt niet weg dat Dijckzicht nog steeds alle hulp kan gebruiken. Op het vlak van meedenken, klussen en vinden van verhuurmogelijkheden. Maar bijvoorbeeld ook invalkrachten achter de bar zijn gewenst.

Dit seizoen bestaat de KNSB 150 jaar. Dat brengt de nodige exposure en activiteiten met zich mee. De bond heeft al een jubileumsite (knsb150.nl), dit weekend komt 'Mr. X' het winkelend publiek in Utrecht uitdagen en woensdag 31 mei is er zeer waarschijnlijk een enorm jeugdschaakevenement in het spoorwegmuseum met aansluitend 's avonds een jubileumreceptie. Uit betrouwbare bron heb ik vernomen dat ook gepoogd wordt Judit Polgar aldaar in te vliegen.

Voor alle KNSB leden worden er dit voorjaar via de regionale bonden speciale notatieboekjes verspreid.

Ook in mei, in het Hemelvaarts-weekend, is het Open kampioenschap van Utrecht. Wederom in het LIFE gebouw, bij Berenschot in Papendorp. Op moment van schrijven is de inschrijving net geopend. Side-event dit jaar is de KNSB bekerfinale, op Hemelvaartsdag.

Binnen onze eigen club zijn er niet veel overige bijzonderheden te melden. Zoals gezegd loopt onze

vereniging prima. Het bestuur legt de laatste hand aan het statuten-voorstel, dat dan begin voorjaar naar de leden gaat. Volgende week is er een thematoernooi op de clubavond. John Temming neemt ons mee naar het Marshallgambiet, een favoriete opening van de ons dit najaar ontvallen Chris Lutz.

Tot op de club, allen!

De geest en de materie

Zoals gebruikelijk in de dagen rondom kerst had ik op dinsdag 27 december weer eens de onstuitbare behoefte om te vluggeren. Ik speelde een partijtje van 7 minuten met 3 seconden increment op de site chess24.com.

1. Pf3 d6 2. d4 f6

Wat krijgen we nu weer, dacht ik.

3.c4 c6 4. Pc3 g5 5. h3 h5 6. e3 h4

7. Dc2 Ph6 8. Dg6+ Kd7 9. Ld3

Kc7 10. d5 Pa6

Een liefhebber van paarden aan de rand...

11. Pd4 Pb4 12. Pe6+ Lxe6 13. dxe6

Pxd3+ 14. Dxd3 Lg7 15. b4 f5 16.0-

0 Dg8 17. a4 Le5 18. b5 g4 19. bxc6

bxc6 20. hxg4 Dxe6 21. gxf5 Pxf5

22. Pe4 Lxa1

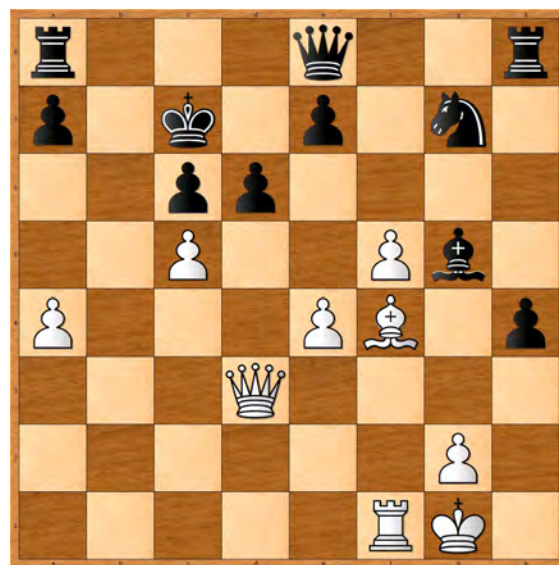

Dit torenverlies had ik eerlijk gezegd niet ingecalculeerd, maar ik ging gewoon vrolijk verder. Ik moet nu opeens denken aan Timman, die, als hij iets had overzien, vaak zei:

“Deze zet had ik geheel buiten beschouwing gelaten.”

23. Pg5 Dg6 24. e4 Pg7 25. c5 Le5

26. f4 Lf6 27. f5 De8 28. Lf4 Lxg5

Ik neem het stuk niet terug want mijn looper heb ik later nog nodig voor het matnet.

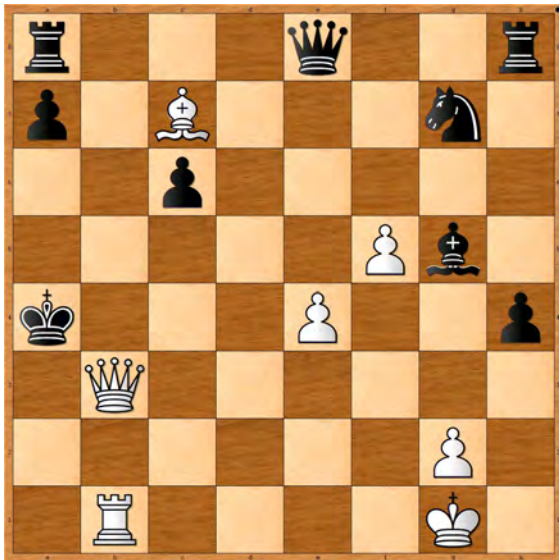
29.cxd6+ exd6 30. Dxd6+ Kb6 31.

Tb1+ Ka6 32. Dd3+ Ka5 33. Lc7+

Kxa4 34. Db3 mat.

Een toren en een stuk achter, maar de opgejaagde zwarte koning in het vrije veld ging toch mat (zie diagram volgende bladzijde).

Weer 17 ratingpunten erbij.

Daarna ging ik even naar de site van het Tata Steel Chess toernooi.

De standaardtaal is daar Engels, maar je kunt ook voor Nederlands kiezen. Tot mijn verbazing zag ik dat een van de deelnemers *Wesley Dus* heette. Achtste op de wereldranglijst. Waar komt die schaker opeens vandaan?

Tot het tot me doordrong dat een of ander vertaalprogramma zijn achternaam “So” vertaald had in “Dus”. En “rating” was in de kromme vertaling “beoordeling” of “waardering” geworden. Als ex-vertaler (met pensioen) kon ik daar alleen maar om glimlachen.

Vervolgens (met pensioen, dus tijd zat...) keek ik nog naar het rapid- en blitztoernooi dat gehouden werd in Polen.

Ik stuitte op een fantastische aanvalspartij van Daniil Dubov tegen Nihal Sarin, gespeeld in de zevende ronde.

1. d4 d5 2. c4 dxc5 3. Pf3 Pf6 4. e3 e6. 5. Lxc4 c5 6. 0-0 a6 7. De2 b5 8. Ld3 cxd4 9. a4 bxa4 10. Txa4 Le7 11. Txd4 Db6 12. Pbd2 Pc6. 13. Th4 Lb7 14. Pc4 Dc7 15. Ld2 0-0

Commentator IM Lawrence Trent:
Ik zou nooit kort rokeren in deze stelling, met een toren op de h-lijn.

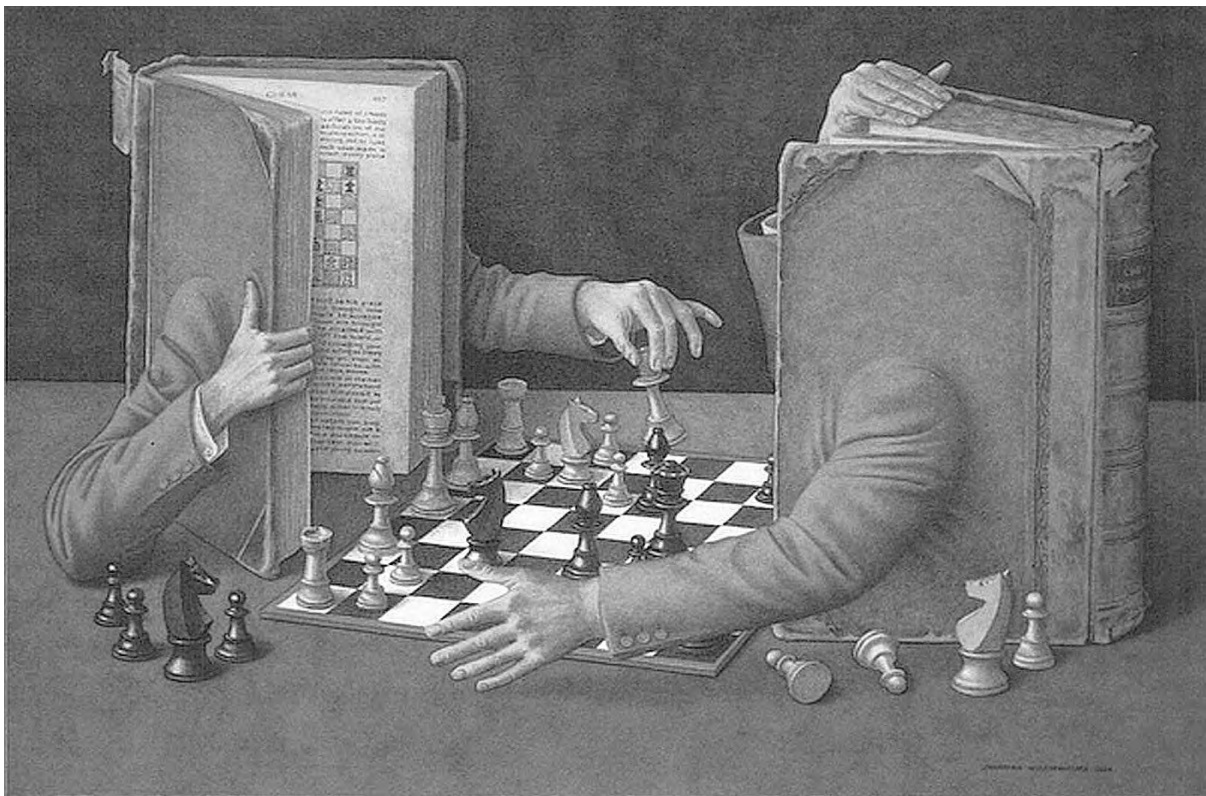
16. Lg3 g6 17. Pg5

17. ... Pd5? 18. Dh5!

De mooiste zet van het toernooi, vond commentator Lawrence Trent. Zwart gaat in alle varianten mat.

New In Chess: sample pages 2

Jos Heesen

De “sample pages” van nieuwe boeken van Uitgeverij New In Chess geven mij de kans daarvan een eigen “sample” te maken. Voor de Engelse teksten gebruik ik Google Translate.

In deze Balans wordt dat het boek “*Marvellous Modern Miniatures*” van Carsten Hansen.

Dit is zijn, door Google Translate vertaalde, introductie van het boek:

“Drie jaar geleden zat ik in een hotelkamer in Bremen, Duitsland, toen de uitgever contact met me opnam over een idee voor een grote spellen-collectie op basis van miniatures. Ik had al verschillende boeken over het onderwerp geschreven van miniatures; het leek perfect te passen. Ik raakte voor het eerst geïnteresseerd in miniatures (partijen in 20 zetten of minder) toen ik de krant van Bent Larsen las columns in de Deense krant Ekstrabladet. Vaak was alles waar hij ruimte voor had een kort spelletje of een spelletje fragment, maar het waren die korte games die mijn aandacht trokken: hoe was het mogelijk voor een spel tussen twee sterke spelers om zo snel en vaak zo brutaal te eindigen? Een deel ervan

moest ongetwijfeld thuisvoorbereiding zijn, maar dat kon zeker niet het enige antwoord zijn.

Desalniettemin werkte ik aan mijn openingsvoorbereiding en dat deed ik win af en toe snel games; Ik heb zelfs enkele van de ideeën gebruikt die ik in de column van Larsen was tegengekomen.

Enkele jaren later besepte ik dat de tactische ideeën in deze miniatures echt leerzame waarde hadden.

Bij het maken dit boek heb ik geprobeerd zoveel mogelijk openingen te behandelen, met bijna elke ECO-code van A00 tot E99. Sommige van de meer populaire ECO-codes, zoals B80-89 - de Scheveningse Siciliaanse - zullen meer bevatten games dan lijnen die minder vaak worden gespeeld. Hoewel elke speler minimaal 2100 heeft, zijn de meeste sterke meesters of grootmeesters. Elk spel eindigt in 20 zetten of minder. Je volgt talloze grootmeesters, internationale meesters en FIDE-meesters – zoals evenals elke wereldkampioen van Smyslov tot Carlsen, met uitzondering van Fischer - waar ze mee vechten tactisch vuurwerk dat om hen heen raast.

U vindt een diagram op het kritieke moment van elk spel en dit kunnen gemakkelijk de uitgangspunten zijn

voor een "vind de beste zet" of "vind de beste voortzetting" oefening. Velen zijn niet alleen fascinerend en verrassend tactieken, maar ook dodelijke positionele aanvallen die een kant zonder een levensvatbare verdediging laten. Af en toe wij kom ook spelers tegen die zo verrast zijn door een tactisch schot dat ze afhaken terwijl die er in feite nog waren defensieve middelen beschikbaar. Dit zou een les kunnen zijn voor ons allemaal: kijk objectief naar een functie alvorens te verhuren uw onmiddellijke emotie van het moment bepaalt de uitkomst van het spel.

Natuurlijk, om een partij in 20 zetten of minder te laten eindigen, zullen er fouten gemaakt moeten worden, maar aangezien de partijen over het algemeen illustreren, deze zijn niet beperkt tot zwakke spelers. Sterke spelers, zoals topgrootmeesters en toekomstige wereldkampioenen, maak ze ook.

Er zijn wedstrijden van WK-wedstrijden, kandidaat-toernooien en andere topevenementen. Bij vechtschaak worden fouten gemaakt, maar of je er klaar voor bent om ze uit te buiten of niet, hangt af van uw tactisch inzicht en uw bewustzijn. De grootste verzameling miniatures in de afgelopen vijftig jaar,

Marvelous Modern Miniatures zal je helpen aan te scherpen de vaardigheden die nodig zijn om klaar te zijn voor tactische beroering als het erop aankomt.

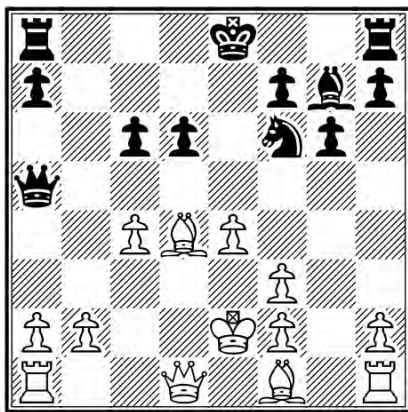
Ik hoop dat je van dit boek zult genieten, en als je dat doet, wees dan zo aardig om je mening te delen met een korte recensie over welk platform dan ook, zoals Amazon, waar u het boek hebt gekocht of gewoonlijk boeken koopt. ik nodig uit u om met mij mee te doen op de Winning Quickly at Chess Facebook-site en op mijn website, WinningQuicklyatChess.com. Ik kijk er naar uit je daar te zien.

Carsten Hansen”

Tot zover Google Translate. Er moet nog wel het een en ander ge”finetuned” worden aan de vertaaltechniek, maar we weten nu wat Carsten wilde bereiken met dit boek.

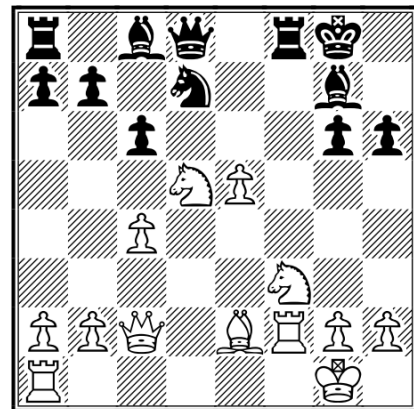
Een paar partijtjes geknipt en geplakt uit de sample pages van het boek:

(185) Hernandez Carmenates (2573) - Almeida Quintana (2524) A42 Cuban ch (Ciego de Avila) 2010
 1.d4 g6 2.♘f3 ♙g7 3.e4 d6 4.c4 ♙g4 5.♘c3 ♙xf3 6.gxf3 ♘c6 7.♙e3 e5 8.d5 ♘d4 9.♘b5 c5 10.dxc6 bxc6 11.♘xd4 exd4 12.♙xd4 ♖a5+ 13.♖e2 ♘f6

Can White win a pawn with 14.♙xf6? 14.♙xf6?! 14.♙c3 ♖c7 15.♖d2 is perfectly playable for White. 14...♙xf6 15.♖xd6?? ♖d8 16.♖xc6+ White has won two pawns but his king is completely exposed and without any defenders. I'm not sure what possessed White, a strong grandmaster, to enter this line that is obviously hazardous for White. 16...♙f8 17.f4 ♙xb2 18.♖b1 ♖c3 0-1

(186) Speelman (2594) - Norwood (2455) A42 4NCL (Birmingham) 2001
 1.d4 g6 2.c4 ♙g7 3.♘f3 d6 4.♘c3 ♘d7 5.e4 e5 6.♙e2 ♘e7 7.0-0 0-0 8.♙e3 h6 9.♖c2!? f5 10.dxe5 f4 11.exd6 fxex3 12.dxe7 exf2+ 13.♖xf2 ♖xe7 14.♘d5 ♖d8? Black should have opted for 14...♖d6 15.♖af1 when White is clearly better. 15.e5! c6?

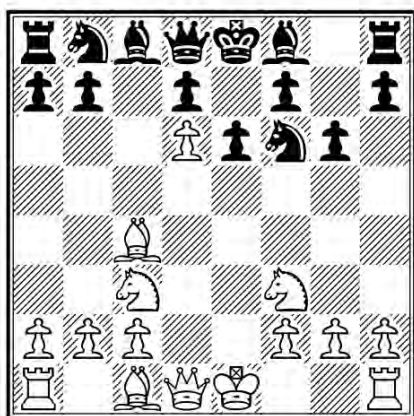

16.♖xg6! At the cost of a piece, Black's king gets evicted from his safe haven. 16...cxd5? It would have been relatively best to play 16...♘xe5 17.♘xe5 ♖xf2 18.♖xf2 cxd5 but even so, White wins after 19.♖f7+ ♖h8 20.♘g6+ ♖h7 21.♘f4 ♖h8 22.♖d1. 17.♙d3! ♖f4 18.♖h7+ ♖f8 19.♘d4! 1-0

(191) Dautov (2625) - Telljohann (2410) A43 German ch (Bremen) 1998

1.d4 ♘f6 2.♘f3 c5 3.d5 c4?

This is an invention of the German FIDE-Master Stefan Bücker. It is called "Habichd." in German it means something along the lines of "I've got you." The idea is to follow up with 4...♔a5+, and when White answers 5.♘c3, then Black has 5...b5. As we will see, it doesn't quite work out so well for Black in this game. **4.e4!** With this move, the nature of the Black's planned game changes entirely. **4...♘×e4 5.♙×c4 g6 6.♘c3!? ♘f6** On 6...♘×c3, White doesn't recapture, but rather plays **7.♔d4 ♖g8 8.♔×c3** with an obvious advantage. **7.d6 e6?**

Black can't play 7...exd6?? as he is pretty much lost after 8.0-0. It appears that 7...♙g7 8.♘b5 ♘a6 9.♙f4 is Black's best option, in which case we must conclude that Black's opening is a bust. **8.♘b5! ♘a6 9.♙f4! b6?** This only makes matters worse. Instead 9...♔b6 10.♔e2 ♙g7 11.0-0 0-0 12.c3 would only have been poor to look at. **10.♙e5! ♙b7 11.♔d4** Or 11.♘c7+ ♘×c7 12.d×c7 ♔e7 13.0-0 and White is winning. **11...♙g7 12.♘c7+ ♘×c7 13.d×c7 ♔e7 14.♙d6 ♘h5 15.♔d3 ♔f6 16.♙a6! ♔×b2 17.♙×b7! 1-0**

Ook een miniatuurtje

Rode Lopers Combineren – no: 42

Peter Das

Waarom zien we in partijen een tactische wending zo vaak over het hoofd? Daar zijn natuurlijk meerdere redenen voor, maar de belangrijkste is, denk ik, deze: omdat we niet weten dat er een in de stelling zit. Daarom is het oplossen van puzzels zo veel makkelijker.

Ik denk dat dit ook geldt voor de zes combinaties die ik deze keer heb kunnen verzamelen. Als puzzel zijn ze allemaal te doen, maar in de partij werden vier van de zes trucs gemist. Misschien is het goed om elke nieuwe stelling weer als een tactische puzzel te bekijken.

Arnold van Gelder is deze keer de enige inzender. Hij zag een combinatie van zijn tegenstander over het hoofd en is sportief genoeg om aan de buitenwereld te laten zien hoe zijn koning een kopje kleiner werd gemaakt.

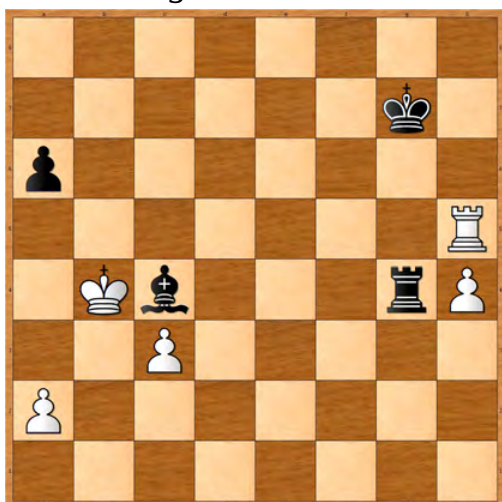
Net als in de eerdere afleveringen loopt de moeilijkheidsgraad op van makkelijk naar moeilijk. Vooral de eerste vijf stellingen zou je vrij vlot moeten zien. Stelling 6 is misschien wat moeilijker om nauwkeurig tot het eind op te lossen.

Heb jij, net als Arnold, in een van je recente of minder recente partijen een mooie combinatie gespeeld of gezien en lijkt jou een vermelding in De Balans ook wel leuk, stuur ze dan met oplossing bij voorkeur in pgn of FEN formaat (een

screenshot gaat ook wel lukken) op naar drlcombinaties@gmail.com. Fragmenten uit internetpartijen zijn ook welkom, mits ze zijn voorzien van naam of *nickname* van tegenstander, type partij (snelschaak, rapid, correspondentie, etc.) en gespeelde datum. De mooiste ervan worden opgenomen in *Rode Lopers Combineren*.

Stelling 1: zwart aan zet

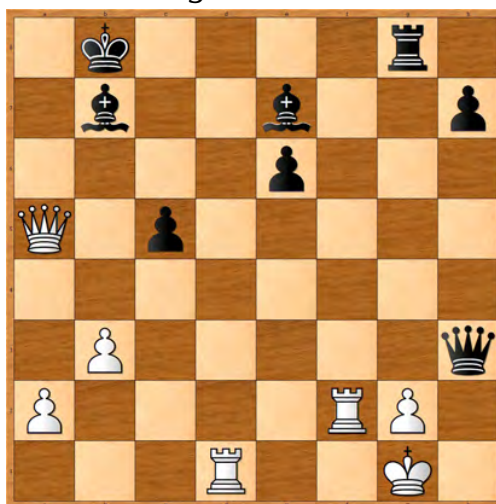
Stelling 4: zwart aan zet

Stelling 2: wit aan zet

Stelling 5: wit aan zet

Stelling 3: wit aan zet

Stelling 6: wit aan zet

Het rammelt en kraakt in de Meern

Jacco Vermeulen

Begin februari op een maandag netjes wakker geloeid door BB werd ik door Han in een witte Corolla Sedan naar de Meern gebracht. Het derde speelde tegen het eerste van Trio. Han speelt aan bord 6 en ik aan bord 1.

Han vroeg nog: ben je daar al ooit eerder geweest; waarop ik het antwoord niet wist. Ik heb al zoveel zaaltjes in Utrecht en omgeving gezien. Alles begint op elkaar te lijken na een tijdje. Zeker in het donker van de buitenkant. Aan de binnenkant bleek ik nog nooit in de Schalm geweest te zijn. We hadden een aardig zaaltje met nog een 8-tal interne partijen en een heuse externe bar met 4 taps, waarvan uit minimaal 2 bier kwam.

Mezelf op een biertje getrakteerd en daarna op zoek naar mijn bord. Trio lijkt op volle oorlogssterkte te zijn aangetreden. Hun enige 1700-plus speler zit op bord 1, dus ik krijg het niet cadeau vandaag.

We zijn ruim op tijd compleet, onze tegenstanders ook en we beginnen derhalve op tijd.

Om me heen kijkend is Trio wel een beetje bejaardensoos, de jongste spelers lijken allemaal in het team te spelen.

Ik doe gek, speel 1.d4 en krijg Hollands tegen dat ik naar soort van Stauntongambiet frommel. Ik krijg mijn pion terug en twee tempi. Maar ik krijg het niet rond, voor mijn doen denk ik lang na, zelfs langer dan mijn tegenstander. De tempi verdwijnen echter en mijn voordeel verzandt. Als mijn tegenstander dame-afruil voorstelt, stel ik remise voor. Het staat $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$.

Op bord twee lijkt [REDACTED] langzaam voordeel te krijgen na de afruil-variant van het Frans. Steven is met een soort eerstewereldoorlog-simulatie bezig op bord 3.

(westfront) Lijkt iets op Slavisch.

Kees doet hetzelfde als Steven, maar de slag van Verdun heeft tot een doorbraak geleid bij de a-lijn. En de slag om de Somme lijkt eraan te komen op de e-lijn.

[REDACTED] staat als een god in zijn standaard anti-Siciliaan. 't Is dat er

geen 9^e rij is anders had zwart daar zijn stukken gezet. Nu staan de meeste op de 8^e.

Bij Han is het alleen maar saai. Ik loop een beetje door de zaal en verbaas me dat er gedurende de partijen veel gepraat wordt terwijl mensen aan het spelen zijn. Serieus Arnold kan hier nog een puntje aan zuigen. Als Rode Loper zijn we natuurlijk alles al gewend, dus echt hinderlijk is het niet. Maar wel opvallend commentaar op het schaakspel door de spelers tijdens het schaakspel. Overigens niet bij de teamspelers, wel bij internen. Ik zie ook nog dat de tegenstander van René de koploper is en verbaas me dat bij 27 spelers in de interne de nummer 1 speler 100 punten waard is. (Keizer had 60 a 70 veel logischer gevonden.)

Kees opent inderdaad de e-lijn en weldra blundert zijn tegenstander een dame vanwege een mat- achter-de-paaltjes-aftrek-truuk. Hij nilfist de overblijfselen en pakt het punt. Een paar minuten later wint Steven ook uit het niets. g4 is de dodelijke bajonetsteek voor de vijandelijke cavalerie. We staan 2,5 – 0,5 voor.

René staat beter. Henk nog veel beter al iets minder goddelijk en Han heeft geen trek in een remise in een

remisestelling. Kees en ik doen een cursus “bierproeven” met de Pandora van Maximus. De bar is wel interessant, het bier is koud en divers maar niemand blijft plakken. Het lijkt nu echt een bejaardensoos op maandag.

Nog maar even kijken: René heeft een stuk weggeven, mist in gierende tijdnood een dolle toren en verliest. Han heeft zijn remise-eindspel in verlies weten om te buigen en Henks voordeel is verdampt evenals zijn tijd. Hij sleept er nog een halfje uit en het is 3-3.

We besluiten nog een drankje te doen aan de bar maar dat er niemand aan de bar bleef plakken was helaas omineus. De bar is al dicht, het is al 23:15 namelijk.

We hoeven gelukkig niet zelf het licht uit te doen.

Bij mij ging het mis in deze stelling.

Ik speelde **16.f3** en kon na **16...d5**
17.Ld3 Ld7 18.Df2 b6 19.Dg3 Df4
20.Df4 met remise weggan.
Met welke zet had ik voordeel
kunnen houden?

16 f4 was benodigde zet. Gaat slaan op f2 tegen en dwingt het paard weg te gaan of de Dame moet slaan, waarop Tdf1 volgt.

A moment of tension in Vatican.
If the bishop moves forward the
queen can take him.

Eefthing ontloopt jeugdterreur, Können bezwijkt

Timo Können

Het toernooi rond de afgelopen kerst in Groningen is een van de vreemdste toernooien geworden waaraan ik heb meegedaan. Wat zeg ik, het vreemdste. Ik speelde in de B-groep, voor ratings tot 2100 (maar waarin bijna iedereen onder 2000 zat). In de eerste ronde begon het nog wel normaal, in de zin dat ik door een blunder verloor – zoiets kan gebeuren. In de tweede ronde werd ik met zwart in een Stauntongambiet opgeknoopt door een jongen van 16. Hij had een lagere rating dan ik, maar speelde sterker. Achteraf het begin van een verontrustende trend...

Gezellig was dat ook Martijn aan het toernooi bleek mee te doen. Hij moest twee keer tegen een speler van rond de 1900 en begon goed: een remise waar meer in had gezeten en een overwinning door actief te verdedigen nadat zijn tegenstander materiaal had geofferd.

In de derde ronde dacht ik dat ik mijn toernooi weer op de rails kreeg. In de Chatard-Aljechin-variant van het Frans kwam ik met wit heel goed te staan, liet mijn tegenstander weliswaar terugkomen, maar won

daarna in een heksenketel alsnog. Zo'n overwinning in een echt gevecht kan zelfvertrouwen geven, dacht ik nog. Martijn was boos op zichzelf omdat hij zich nogal gemakkelijk had laten wegzetten door een jongen van 17 (die uiteindelijk tot de groepswinnaars zou blijken te behoren). Maar in de volgende ronde kwam hij alweer boven de vijftig procent met een heel mooie strategische overwinning op de man met de hoogste rating in de groep (2050).

Ik speelde ondertussen tegen de vijftienjarige Daryna Kryvenko (1522), die een jaar eerder nog voor Oekraïne aan het Junior Eurovision Song Contest had meegedaan. Het werd een wisselvallige partij ('It was not a good game,' zei ze na afloop), maar toen ik aan het begin van het eindspel een kans miste werd ik er verder genadeloos afgeschoven. 1 uit 4.

Daryna in de slag (niet tegen mij).

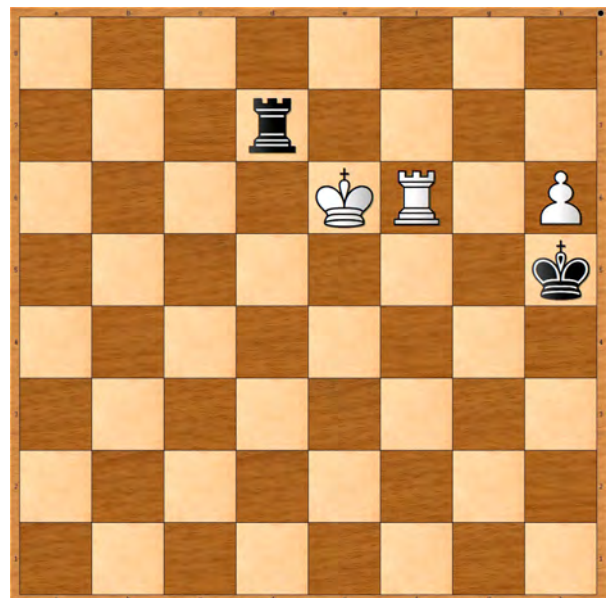
En zo ging het eigenlijk de rest van het toernooi verder. Vijf keer werd ik ingedeeld tegen een jeugdspeler, altijd met een lagere tot veel lagere rating. In de meeste van die partijen had ik m'n kansen, mede omdat hun openingsbehandeling vaak niet fantastisch was. Maar hoeveel er ook gebeurde op het bord, op het laatst was ik ieder keer degene die in het zand beet. Tussendoor wist ik tegen de volwassen spelers $2\frac{1}{2}$ uit 4 te scoren (jammer van die blunder). Zo kwam ik uit op $2\frac{1}{2}$ uit 9 tegen een gemiddelde rating van minder dan 1750: een 'onderscore' van $3\frac{1}{2}$ punt...

Natuurlijk is het een na-effect van de coronatijd dat de ratings van de jeugdspelers vaak erg ver achterlopen bij hun sterkte, en ik had de pech dat ik tegen zoveel van die spelers moest. Maar het leek op den duur ook alsof er een soort vloek op rustte, alsof van hogerhand was uitgemaakt dat ik tegen hen geen enkele partij mocht winnen of zelfs maar remise maken. Terwijl je toch niet kunt zeggen dat ik het hoofd heb laten hangen. Wat te denken van de volgende partij uit de zevende ronde:

Himar Ambrona Navarro – T.K.

Mijn twaalfjarige tegenstander schaakte nog maar ruim een jaar,

maar speelde al niet slechter dan ik. Dat hij ook nog niet echt beter was blijkt uit het partijverloop. Ik kwam veel beter uit de opening, verloor dat voordeel, kwam weer beter te staan toen hij een verkeerde afwikkeling naar het eindspel koos, kwam alsnog in een verloren stelling terecht en kon het daarna door fouten van zijn kant weer binnen de remisemarge trekken. Toen gebeurde er dit.

78...Th7

En zwart verovert de pion, toch?

79.Tf1!

Tot mijn verbijstering kan ik niet slaan, zelfs al is het met schaak: 79...Txh6+ 80.Kf5 en zwart gaat mat of verliest zijn toren. 79...Kxh6 80.Kf6 is hetzelfde verhaal.

79...Kg6? 80.Tg1+ Kh5 81.Kf6

Zwart is machteloos.

81...Ta7 82.Th1+

en de promotie van de pion is niet meer tegen te houden.

Toch was de remise binnen handbereik geweest als ik niet met het paniekerige 79...Kg6? had vastgehouden aan het niet meer uitvoerbare idee de pion te veroveren. Na 79...Ta7! (of een ander veld op de zevende rij) kan wit niet winnen. Op 80.Th1+ volgt Kg6 en wit komt niet verder, omdat zijn koning wordt afgehouden. Op 80.Kf6 komt Ta6+ en zwart blijft schaak geven (of slaat de pion).

Natuurlijk had iemand met een betere eindspeltechniek dan ik dit vast wel gezien, maar zoals gezegd, mijn tegenstander had het eindspel ook verre van foutloos gespeeld. Waarom moest ik toch weer degene zijn die de laatste fout maakte?

Ik heb daar wel een theorie over ontwikkeld. Tijdens de ronden kwam er voortdurend een reutelend geluid uit de richting van het plafond. Er was iets met het luchtcirculatiesysteem, zei de wedstrijdleiding, maar ik herkende de ademhaling van Darth Vader. Volgens zat die daarboven en had het op mij voorzien.

En Martijn? Die had het ook niet echt gemakkelijk tegen de

jeugdspelers, al kreeg hij er minder: ½ uit 3. In de laatste ronde overspeelde hij met wit op fraaie wijze de dertienjarige Gachatur Kazarjan.

Het eindspel met twee pluspionnen en paard en loper tegen een toren zag er kansloos uit voor de jeugdspeler, tot Martijn in een moment van onoplettendheid toeliet dat hij zijn toren offerde voor wits laatste twee pionnen. Natuurlijk vindt zo'n jongen het dan nodig meteen remise aan te bieden. 'Ja... nee!' sprak Martijn. Maar geef maar eens mat met paard en loper bij een halve minuut bedenktijd per zet. Het lukte Martijn de zwarte koning naar de rand van het bord te drijven, wat ik nog knap vond, maar vervolgens zette hij hem pat.

Zie je, het is alsof er gewoon niet van te winnen valt! Maar dat halve puntje kon er wel af. Dankzij een flink aantal goede overwinningen eindigde Martijn op 5 uit 8 (een ronde overgeslagen), met een tpr van liefst 1956.

Een goed fragment om mee te besluiten lijkt me deze stelling uit de derde ronde. Opgelucht terug naar de normaliteit: een gewone partij tegen iemand met een gewone leeftijd.

T.K. – Sander Sprik

In deze opwindende stelling was ik vol optimisme over mijn kansen. Bij het zien van zwarts volgende zet verdween zo'n 95 % van dat gevoel!

27...Lb5!!

Heel mooi: 28.Lxb5 Dc2+ en zwart geeft mat; 28.De3 Lxd3+ 29.Dxd3 Dc1+ met eveneens mat. Ach, had mijn looper maar een vluchtveld op de diagonaal b1–h7. En ach, had ik maar de tijd om hxg6 te spelen, dan zouden mijn eigen dreigingen minstens zo sterk zijn. *A tempo, a tempo, my kingdom for a tempo!* Dat bracht me op het juiste idee.

28.Lc4!

Een stuk voor een tempo.

28...dxc4 29.hxg6 Ke8 30.Txh7

Tf8 31.g7 cxb3+ 32.gxf8D+

en uiteindelijk trok ik aan het langste eind.

Mijn 28^e zet was best leuk gevonden, maar zwart had met 28...g5! de deur dicht kunnen gooien. Na 29.Dxg5 dxc4 was ik dan met een stuk minder snel mat gegaan. Maar dat werd gemist door mijn tegenstander, aangezien hij geen jeugdspeler was!

Voor de kerst speelden we in de aula van een universiteitsgebouw.

Boris Sreklov:

*Avonturen in de middenmoot; een
sfeerverslag met diagrammen*

In de statistiekenrubriek van Henk van Lingen kan je een ranglijst vinden van de mensen die dit seizoen het meest in rating zijn gestegen en het meest in rating zijn gedaald. Er zijn maar weinigen die er weet van hebben, laat staan dat er iemand naar kijkt, maar Geurt vertelde het vorige week aan iedereen die het maar horen wilde. Hij staat namelijk bovenaan in die lijst. Soms vallen dingen toevallig samen. Hij wees er ook nog fijntjes op dat Boris op die lijst onderaan bungelt. Van je vrienden moet je het hebben...

Maar het is waar. Als je zelfs van Geurt niet kan winnen beland je vanzelf in de krochten van de Rode Loperstatistieken. Dan kan het gebeuren dat je in de interne competitie aan elkaar wordt gekoppeld, wat in de afgelopen twintig jaar zelden voorkwam. Eén keer schrok Boris daar zo van dat hij pardoes verloor. Zoals een journalist ooit verdrietig verzuchtte, nadat George Best in een hotelsuite was betrapt met tien flessen champagne en een naakte filmster op een groot

bed bezaaid met geldbiljetten:

'Where did it all go wrong?'

Boris weet het niet. Maar hij nam zich voor in het nieuwe jaar aan zijn herstel te gaan werken. Hoe dat afliep leest u in dit epos. Lezers met een week hart zijn gewaarschuwd: het is geen vrolijk verhaal, al gloort er op het einde een sprankje hoop.

Een teken van God

In de eerste partij van het jaar trof Boris Pieter Bakker, belangrijk steunpilaar en sympathiek lid van De Rode Loper (dit voor de nieuwkomers, want Pieter is bovendien bescheiden). Dat was in ieder geval een fijn begin van het jaar. Boris kreeg tegen het Morra-gambiet zijn gewenste stelling - pluspion behouden met initiatief. Verblind door dit succesje deed hij prompt een te optimistische zet, waardoor Pieter opeens grote aanvalskansen kreeg. In plaats daarvan zette Pieter zijn dame in een paardvorkje en gaf hij op. Een teken van God, die Boris in alles wilde ondersteunen bij zijn streven, maar ook een waarschuwing dat hij het de volgende keer wel *zelf* moest doen. Het schaakleven is hard en meedogenloos.

Ben jij ook een coronaschaker?

De volgende partij trof Boris Freek Bax, een van de vele sympathieke nieuwkomers die in de coronaperiode bij De Rode Loper zijn aangeland. Boris kende ze nog niet allemaal, en ze kennen elkaar ook nog niet goed, begreep hij. Boris hoorde aan de bar de ene nieuwkomer tegen de ander zeggen: *'Ben jij ook een coronaschaker?'* Inderdaad: tijdens corona achter de computer in de ban geraakt van het schaken, soms vroeger op school ook al leuk gevonden, maar daarna tijd niet meer gedaan en nu voor het eerst op een echte schaakclub. *'En ze kunnen nog schaken ook!'* zag Boris ene Arnold op het forum verzuchten. Ja, het leven is onrechtvaardig Arnold; wij ploeteren al dertig jaar en zij kloten een jaartje aan en winnen dan van je: totaal geen respect voor de gevestigde orde, het lijken wel talenten. Boris had met zwart al een keer van Freek gewonnen en zag kansen om zijn herstel wat meer reliëf te geven. Op 1.e4 antwoordde Freek Pf6!? Een Aljechin? Vroeger begonnen we als beginneling eens met een Italiaan of zo, dit was voor gevorderden, voor experts als Mike Harzevoort. Boris besloot er niet op in te gaan, hoewel hij het tegen diezelfde Harzevoort heel vaak had gespeeld. Maar Mike

was een hele tijd niet meer op de club verschenen en daarmee was bij Boris ook de kennis van de Aljechin verdampt. Het laffe antwoord van Boris werd door Freek afgestraft met onverwacht solide spel en Boris ging er verdiend af.

Wie zou dat niet gespeeld hebben?

De volgende clubavond wachtte Boris een externe wedstrijd tegen Woerden. De tijden dat hij de eerstebordspeler van Woerden 1 op remise hield zijn lang voorbij, maar tegen een 1500-speler van Woerden 3 zou het herstel toch eindelijk ingezet moeten kunnen worden, meende Boris. Hij kwam al snel erg goed te staan. Zie diagram. Zwart heeft net 10..., a6 gedaan.

Uiteraard speelde Boris hier **11.Pd5+!??** Wie zou dat hier niet gespeeld hebben? Dit hoefde Boris niet eens uit te rekenen, dat kon

alleen maar mat gaan. Het enige waar Boris zich zorgen om maakte was dat hij straks al om half negen aan de bar zat. Zou hij dan al aan het bier gaan of eerst nog een koffie nemen? Maar de computer zag het meteen: - 1,5! Na **11.., exd5 12. exd5+ Kf6 13.Dh4+, Kg6 14.f4+ Kh6 15.d4+ g5 16.fxg+ Kg7** stond Boris een stuk achter en verloor hij uiteindelijk de partij. Zijn tegenstander, die telkens maar 1 zet had om geen mat te gaan, en dus niet na hoefde te denken, zei na afloop: *'Ja, ik moest wel secuur spelen'*.

Boris heeft de partij moeten reconstrueren, het notatiebiljet had hij op het station in de bak 'restafval' gegooit.

Geduld en discipline

Matthijs Haerden had pech. Hij kreeg een tot in zijn haarvaten gemotiveerde oude rot tegen zich, die vandaag koste wat kost wilde winnen. Boris maakte voor het eerst kennis en wederom constateerde hij dat onze coronaschakers uit het sympathieke hout gesneden zijn. Ze zouden zich wat meer kunnen laten gelden op het Forum en in De Balans, maar dat is te Old School vreest Boris, dus dan moet hij het maar doen. Matthijs bediende zich van de XXXXXXXXXX, ook al zo'n klotenopening voor gevorderden. Maar groot kenner Peter Hoogakker

had Boris er vorig jaar mee verschalkt - ja, hij wint ook wel eens wat - en enkele van die manoeuvres had hij onthouden. Matthijs speelde het echter zeer solide en op de 30e zet was alles nog in evenwicht. Probleem was zijn klok waarop een blunder niet uit kon blijven. Geduld en discipline zijn belangrijke pijlers in het schaakspel, maar ook eigenschappen waar Boris normaal gesproken niet zo sterk in is. Deze keer wel, Boris was tevreden.

Tegen een zak chips

Ja, en toen kwam die memorabele dag van 1 februari. Gesterkt door de opgaande lijn had Boris de ranglijst eens goed bekeken en gegokt wie zijn tegenstander zou kunnen worden. Hm, tegen die zou hij dat wel eens kunnen spelen, en tegen die misschien dat, en als hij die krijgt moet hij misschien daar nog even naar kijken. Stel je van dat voorbereiden niet te veel voor, maar soms speel je iets waarvan je later denkt *'waarom speelde ik tegen die idioot die opening? Ik had toch juist dat en dat moeten doen!'*

Op die manier voorbereid betrad Boris de speelzaal, waar hij gekoppeld bleek aan een onbekende. Hoewel, de naam kwam Boris niet onbekend voor. Maar, die speelt toch bij Moira? OMG, toch niet die?

Komt een keer kijken. Waarom uitgerekend tegen mij, dacht Boris, gastspelers worden toch altijd ingedeeld tegen Geurt?

Overigens heel aardige jongen hoor, maar er is iets met 'm. Hij leeft in een eigen wereld, een soort bubbel, met een buitenwereld waarmee hij geleerd heeft om te gaan, maar die eigenlijk niet bestaat. Hij had ook verschillende soorten bagage meegezeuld waarin hij op gegeven moment omstandig begon te zoeken, waarna hij een meegebrachte zak chips tevoorschijn haalde. Zich blijkbaar niet wezenlijk bewust van zijn omgeving graaide hij daar af en toe een hand chips uit die hij vervolgens in zijn mond propte, waarop hij omstandig en luidruchtig begon te knagen, als een aap op een rots in de dierentuin tijdens voedertijd. Verbijsterd keek Boris toe hoe hij luid krakend, met opgetrokken wenkbrauwen en gestrekte nek de stelling bestuderend, de knuisten chips wegwerkte. De ulevel van Donner was er een oase van stilte bij.

Uiteraard kwam Boris slecht te staan, maar na een paar onnauwkeurige zetten van de zak chips had hij het lot nog een gelukkige wending kunnen geven.

Chips had net 31.., Td8 gespeeld. In plaats van even rustig te kijken - zelfs onder genoemde condities had dat mogelijk geweest moeten zijn - deed Boris **32.De2?**, een reflex om zijn dame uit de torenlijn te halen. Meteen had hij spijt: zat hier niet meer in? Na **32.b4 Dc8 33.Dd6+ Ke8, 34.Pc7+** is het uit. Goed, nog geen man overboord, maar twee zetten later liet Boris zijn paard instaan en kon hij opgeven. Boris moest deze partij reconstrueren, want zijn notatieformulier had hij opgegeten.

Externe verplichtingen

Dit was eigenlijk meer dan een schaker normaal gesproken kan dragen en genoeg om er mee te stoppen. Maar Boris had de maandag daarop nog een externe verplichting en hij kon toch moeilijk zijn team in de steek te laten. Dus toch nog maar een keer achter het bord in De Meern

tegen TRIO 1. Daar trof hij een tegenstander van in de 1600, een kaliber waar Boris inmiddels - geheel gestript van zelfvertrouwen - tegen op begon te kijken. Hij kwam met zwart veelbelovend uit de opening, maar zag zijn mooie stelling door overbodige risico's opdrogen als een zaadvlek op een elo-uitdraai. Hij mocht niet klagen over geluk toen zijn tegenstander in uitstekende positie een blunder maakte: zie diagram. In plaats van gewoon het zwarte paard er af te slaan, besloot wit in deze stelling zijn f-pion te dekken met **Pd1???**. Waarna hij na

Pxc5 kon opgeven. Gods wegen en de hersenkronkels van een 1600-speler zijn ondoorgrondelijk. Over de match en de ambiance in het dorpshuis van De Meern lees je elders in dit clubblad.

Een roller coaster

De ronde daarop bracht de partij Boris - van de Wal. Moet te doen zijn, dacht Boris, mentaal inmiddels weer iets opgekrabbeld. Geurt speelde zijn geliefde [REDACTED] en Boris ging er op in, vertrouwend op zijn eigen anti-[REDACTED] systeempje. Het werd een roller coaster. Geurt speelde het goed, kreeg groot overwicht, maar hoewel alle zwarte stukken nauwelijks een kant op konden gaf de computer wit geen voordeel: na 18 zetten stond Boris zelfs nog in de plus. Uiteindelijk bezweek hij ergens toch onder de druk.

Geurt kwam op plus 6, miste een mat in 13 (!) en begon toen - zoals het een 1500-speler betaamt - zelf te kloten, waarna hij verloren kwam te staan.

Boris stond hier erg goed, na de vuren van Dante te hebben doorstaan, maar kon de betovering van een prachtige Zwickmühle niet aan. Als het witte paard weg is of moet, volgt Tg2+, Kh1, Tg4+ en wint de dame. Boris had hier gewoon zakelijk verder moeten gaan met bijv. Txe5, maar begon - heel typisch - rare zetten te doen en tijd te verspillen om die Zwickmühle uit te kunnen voeren, kwam in een tijdnoodduel terecht, waarin nog een incident ontstond omdat Boris niet had gezien dat hij schaak stond en zelfs de scheidsrechter erbij geroepen moest worden. Na deze ontsiering werd als vrienden besloten tot remise. Wat het ook wel was.

Een halve teleurstelling waar Boris wel mee kon leven; hij had tenslotte ook verloren gestaan.

De hekkensluiter

Er was dus niet bepaald veel vooruitgang geboekt, zoals de elo-uitdraai van Geurt vorige week uitwees. In plaats van de top 20 eens flink op te schudden was Boris afgezonken tot hekkensluiter van het elo-vod. Hoop leek ver weg. Boris twijfelde lang of hij de laatste dag voordat De Balans zou uitkomen naar Dijkzigt zou afreizen. Hij kon ook lekker thuis blijven en met een

Hertog Jan Quadrupel op de canapé naar de Champions League gaan kijken. Maar ook daar zou hij uiteindelijk ongelukkig van worden, wist Boris. Trouwens, die hele Champions League, daar was ook geen reet meer aan tegenwoordig. Dus stapte hij toch maar in de trein naar Utrecht, zonder voorbereidingen, zonder verwachtingen.

Killing the hippo

Aangekomen in de speelzaal, waar het al gezellig druk was, zag Boris dat hij het die avond mocht opnemen tegen een nijlpaard. Het is de vaste opening van onze Rode Loper   en hij schijnt daar veel plezier in te hebben. Het is binnen de club zelfs een running issue geworden, die hippopotamus van hem. In de laatste partij, zo vertelde hij, toverde tegenstander Laurens Pollman rond de 12e zet naast het bord opeens een paars speelgoednijlpaardje tevoorschijn: een hilarisch eerbewijs.

Toen Boris vorig jaar tegen hem ingedeeld dreigde te worden, vroeg hij zich af wat hij tegen die vermaledijde hippopotamus zou moeten ondernemen. Misschien, dacht Boris, is de grand prix-variant een idee. Dit is in de Siciliaan een geducht wapen tegen een

gefianchetterde loper. En als er ergens sprake is van gefianchetterde lopers is het wel in de hippo! Alleen speel je de grandprix altijd met wit. En Boris had zwart. *'Nou, dan speel je de grand prix toch met zwart, boomer!'*, en zo geschiedde. Boris kon zijn plan toen echter niet verwezenlijken door een kleine onnauwkeurigheid, waarover hieronder meer.

Nu kreeg hij wellicht de kans om het nog eens te proberen, in iets verbeterde versie als het kon. Kan je de grand prix spelen met zwart? Speel na en huiver...

■■■■■ - Boris Sreklov

1.g3 e5 2.Lg2 Pc6 3.b3 f5 4.Lb2 Ld6

Dit moet nu even, f5 was onnauwkeurig (eerst Lc5). Na 4..., d6 kan de loper niet meer naar c5, waar die hoort. Tegen de hippo kan je een tempootje echter wel missen.

5.e3 Pf6 6.Pe2 0-0 7.d3 De8 8.Pd2 Lc5 9.a3 a6

Eerst een gat voor de loper maken. De vorige keer vergat Boris dat en werd die loper na b5, Lb6 Pc4 afgeruild.

10.c4 d6 11.0-0 La7 12.b4

Wit heeft zijn bekende structuur neergezet en gaat druk zetten op de damevleugel. Tijd voor zwart om zijn plan ten uitvoer te brengen. Kenmerkend in de grand prix is de dolksteek met de f-pion: een pionoffer dat allerlei lijnen opent. Als wit niet in paniek raakt is er overigens niet veel aan de hand (computer geeft nog steeds +0,5 voor wit). Maar vaak gebeurt dat wel, een foutje is dan zo gemaakt.

12..f4! 13.ef4 Dh5 14.Pe4? Lg4 15.Tfe1 Pxe4 16.Lxe4 exf4 17.gxf4 Pd4 18.Lxd4 Lxd4 19.Tc1 Tae8 20.Dd2

Haalt de dame uit de penning en maakt zo het paard vrij voor de verdediging. Hij zou toch niet ontsnappen? Boris had een zet eerder al naar 19.Lxf2+ zitten kijken en ook nu weer, maar daar zit een lek in. De koning ontsnapt via d4! Gelukkig vond hij hier

20...Txe4! 21.dxe4 Lf3! 22.Dd3 Dh3

Het nijlpaard geslacht.
Wit gaf op.

De Balans

Hoe komt De Balans aan haar naam?
Welke gedachte zit er achter?
Zolang als ik dit periodiek lees, heet het al De Balans, dus ik moet gissen wat er zich indertijd heeft afgespeeld tussen redactie en bestuur.
Het enige dat ik weet is dat er een clash is geweest tussen het progressieve jongere deel van het ledenbestand en het wat conservatieve oudere deel. Of was het meer het christelijke deel versus het linkse deel? Geeft de naam het frêle evenwicht weer tussen deze twee?

Welke oudgediende kan hier meer over vertellen?

Ik zal zelf wel eens spitten in het Balans archief en kijken of ik antwoorden kan vinden.

Nu wil ik het hebben over De Balans in een schaakpartij. Recent speelde ik een partij waarin het evenwicht nooit werd verbroken ondanks mijn verwoede pogingen om een onbalans te creëren!

Het was in de KNSB derby tegen Moira. Zowel ons Eerste als Tweede speelde in het Rode Kruis gebouw en onze voorzitter had op die

vijandelijke locatie de live borden geregeld.

Ons Eerste verloor jammerlijk met 6-2, maar ons Tweede wist stand te houden tegen een gemiddeld zeer jong team: 4-4.

Ikzelf speelde op het eerste bord tegen een oud Rode loper de volgende partij:

1.Pc3 c6 2.e4 d5 3.Df3...

Ik speel geen 1.Pc3 om tegen een standaard Caro Kann te moeten opboksen. Met de zet 3.Df3 hoop ik de zwartspeler te kunnen ontregelen in zijn standaard opzet.

3...dxe4

Jammer! Ik had graag gezien dat we 4...e5 5.Lc4 op het bord kregen.

4.Pxe4 Pf6 5.Lc4 Pbd7 6.d4

Zwart mag geen Pe5 kunnen spelen.

6...Pd5

Ik had 6...*Pb6* verwacht, om vervolgens naar het effect van 7..*Lxf7* te kijken, maar dan heeft wit na 7...*Kxf7* 8..*Pg5* *Kg8* te weinig.

7.Lb3 P7f6 8.c4 Pxe4

Oorspronkelijk dacht ik dat 9..*cx d5* wel wat was, maar dat bleek toch tegen te vallen.

9.Dxe4 Pf6 10.Dd3 e5

De gelijkmaker! Die had ik gemist.

11.Pf3 Lb4+ 12.Ld2 Lxd2+

13.Dxd2 exd4 14.Dxd4

Gespeeld met pijn in het hart. Als de dames geruild zullen worden, is wat mij betreft alle muziek uit de stelling.

14...Dxd4

Met een remise aanbod. Omdat onze teamleider nog geen beeld had van de stand in de andere partijen, besloot ik nog even verder te spelen.

15.Pxd4 0–0 16.0–0 c5 17.Pb5 Ld7

18.Tfe1

Ook 18..*Pc7* levert na 18...*Tac8* geen voordeel op.

18..Lc6 19.Te7

Misschien had hier 19..*Tad1* wat beter geweest, al wordt het ook dan lastig om verdere afruil te vermijden.

19...Tfe8 20.Tae1 Kf8 21.Txe8

En nu met mijn remise-aanbod, wat werd aangenomen: ½–½.

De slagers uit Utrecht

Stephan de Hoop

Geteisterd door een gestrande trein,
mondde de avond uit in een slachting.
Trillende handen, galmende slagen op
tafels alsof John Clem achter in de zaal
zat te drummen, en maar één winnaar aan
het einde van de avond.

Onze Douwe dacht rustig na zijn werk
van Den Haag naar Utrecht te gaan met
de trein. Misschien wat puzzels spelen
om op scherp te staan, of toch die rust
pakken. Op tijd voor de overstap en door
naar Driebergen-Zeist. Althans, dat dacht
hij. De NS hield er een andere gedachte
op na.

Mogelijk heeft u Douwe zijn noodlot
onbewust op het nieuws teruggelezen.
Niet benoemd bij naam maar simpelweg
als een nummer; X mensen gestrand in
de buurt van Gouda. De trein was defect
en ook de trein die de defecte trein zou
wegslepen bleek later defect. Vijf uur en
een evacuatie later wisten wij de uitslag
van onze externe partij en was Douwe
nog geeneens thuis. Wat een drama. Iets
over een goed begin is het halve werk.

Mijn introductie tot de catacombe van
het nog maar net slaande schaakhart van
Driebergen-Zeist was interessant. Ik
dacht even dat ik een bezoek bracht aan
het oude tehuis van mijn inmiddels
overleden opa, maar nee het was echt de
schaakvereniging waar ik zojuist binnen

was gestapt. Vriendelijkheid kwam mij
tegemoet en van het bloedblad waren nog
geen tekenen.

Nadat iedereen gearriveerd was volgde
tactisch overleg. Stel dat Douwe het niet
redt, is het misschien beter hem op bord
2 te zetten? Zo hebben wij drie keer wit
en twee keer zwart en schakelen we
mogelijk meteen een sterke speler uit.
Unaniem werd de motie aangenomen.
Het schaakspel was al begonnen. Al snel
bleek dat Douwe het niet ging redden.
Het eerste resultaat was binnen. Verlies
op bord 2. 1-0 achter. Alle zeilen werden
bijgezet op de resterende borden om het
onvermijdelijke te voorkomen.

Ik hoorde in de verte botten kraken, alsof
er iemand levend verslonden werd.
Herman verlaat de zaal, zijn partij is
afgelopen. Echter is er op de plek van
zijn tegenstander alleen nog een lapje
stof te vinden. Herman heeft niks van
zijn tegenstander heel gelaten. In de
Zukertort opening (of Réti?) begon het
redelijk kalm. De geïsoleerde pion leek
Herman potentieel dwars te zitten maar
na 17 zetten ziet zijn tegenstander een
tactiek over het hoofd (weg paard).
Vervolgens nog een geweldige tactiek op
zet 24 (weg toren!) en het was voorbij. 1-
1 gelijk.

Vervolgens horen we een harde slag op
de tafel. Het kwam van het bord van
René. We vrezen het ergste. Echter horen
we dat de enige logische optie voor zijn

tegenstander is om op te geven. En dat is dus ook wat zojuist gebeurde, onder begeleiding van wat longitudinale mechanische golven. 1-2 voor!

Mijn partij was, vooral in mijn hoofd, zag ik achteraf, een aanvallend meesterwerk. Mijn tegenstander had geen tijd om op adem te komen en na 14 zetten stond deze stelling op het bord:

Ik was erg blij met het vinden van **14...Lg4 15.Dg2 exf4 16.Lxc5** en vervolgens de tussenzet **16...f3!**

Hierop volgde

17.Dh1 dxc5 18. Pd5.

Wat ons brengt tot de volgende stelling:

Natuurlijk zag ik **18...0-0-0** als eerste goede zet. Maar wat is beter dan een winnend voordeel? Iemand mat zetten. En zo dacht ik dus een onvermijdelijk mat te zien, en speelde:

18...Dg5??.

Nu is de puzzel, vind de juiste verdediging voor wit. Na die zet is het voordeel zo goed als helemaal weg volgens onze silicium-vriend StockFish. Gelukkig speelde mijn tegenstander dit niet. De partij ging zo verder:

19.Pxc7+?? Kd8?? 20.Kf1?? Lh3+ 21.Dg2 Dxc2#.

1-3 voor.

Freek wist methodologisch zijn tegenstander te ontmantelen. Als een volmaakt stenen-zelfportret, tijdens een uitzending van Domino Day, viel zijn tegenstander steen-per-steen om. Eerst een pion, toen een kwaliteit, vervolgens nog een gratis loper. Alsof er uitverkoop bij de schaakvereniging Driebergen-Zeist was. 1-4 voor.

Nu komt Els, met een geweldige partij. Hieronder is het commentaar te vinden van [REDACTED] zelf (in de ik-vorm).

[REDACTED] [REDACTED] – [REDACTED] [REDACTED]

Ik was tevreden over mijn Weense gambiet partij, omdat ik de hele partij domineerde.

De computer vond natuurlijk af en toe betere zetten maar over het geheel had ik steeds overwicht en gaf ik het initiatief niet uit handen. Hierbij hielp dat zwart van zijn clubgenoten gehoord had dat hij minder aanvallend en voorzichtiger moest spelen.

1.e4 e5 2.Pc3 Pf6 3.f4 d6 4.Pf3 exf4 5.d4 Lg4 6.Lxf4 Le7 7.Le2 Ld7.

Een goed teken altijd als de tegenstander zich terugtrekt. Hierna had ik vertrouwen in de partij. De partij ging verder:

8.Dd2 h6 9.O-O c6 10.a4 Db6 11.b3 g5 12.Le3 d5 13.exd5 cxd5 14.Pe5 Pc6 15.Pxd7 Kxd7.

Nu was 16.Txf6 hier goed, gevolgd door 16...Lxf6, Pxd5, maar mijn voorzetting krijgt ook een goede beoordeling.

DRIE SOS

16.Lf3 Thf8 17.Lxd5 Pb4 18.Lf3 Dc7 19.Tf2 Tac8 20.Pe4 Pxe4 21.Lxe4 Ke8 22.Tc1.

Hier had de toren direct naar f1 gekund (gebeurt op zet 25).

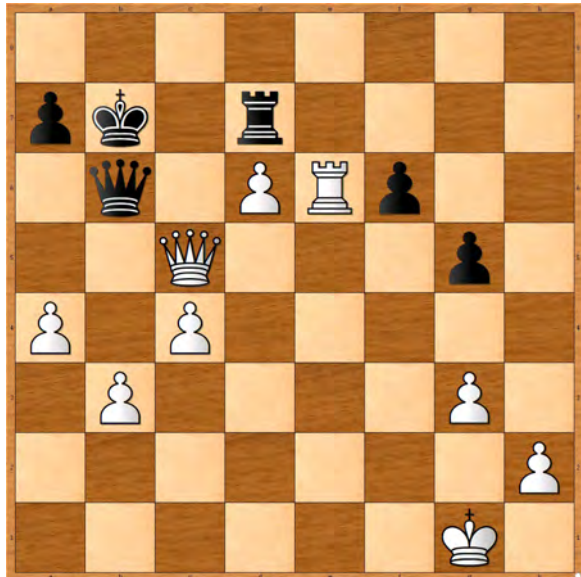

Zwart reageert met **22...Pc6.**

Weer een fijne terugtrekkende beweging. **23.Lxc6+ Dxc6 24.c4 b6 25.Tcf1 Dc7 26.g3 Td8 27.Tf5 Ld6 28.Df2.**

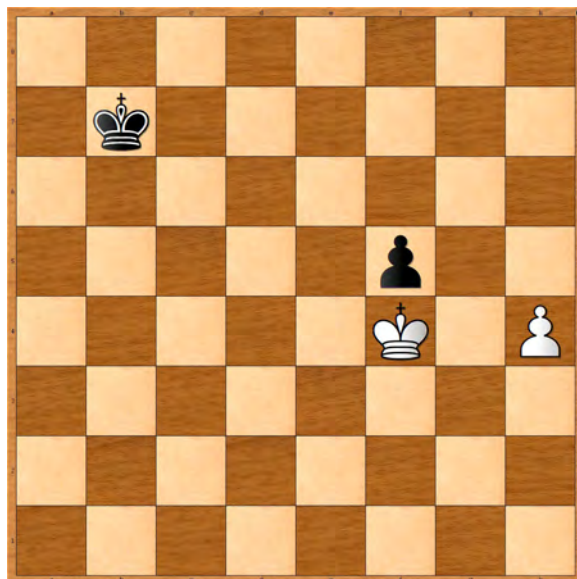

28...Td7 29.Tf6 Db7 30.d5 Dc7
31.Txh6 Lc5 32.Lxc5 bxc5 33.Te1+
Kd8 34.Df6+ Kc8 35.Th8 Txh8
36.Dxh8+ Kb7 37.De5 Db6 38.Te3 f6
39.Df5 Tf7 40.Te8 Dc7 41.Te6 Dd8
42.d6 Td7 43.Dxc5 Db6

Ik had al een tijd geloerd op het ruilen van de dames, hier biedt de tegenstander het zelf aan: ideaal. Hierna kon ik relaxen.

44.Dxb6+ axb6 45.Te7 Kc6 46.Txd7
Kxd7 47.b4 Kxd6 48.Kf2 Ke5 49.c5
bxc5 50.bxc5 Kd5 51.a5 Kxc5 52.a6
Kb6 53.a7 Kxa7 54.Kf3 f5 55.h4 gxh4
56.gxh4 Kb7 57.Kf4

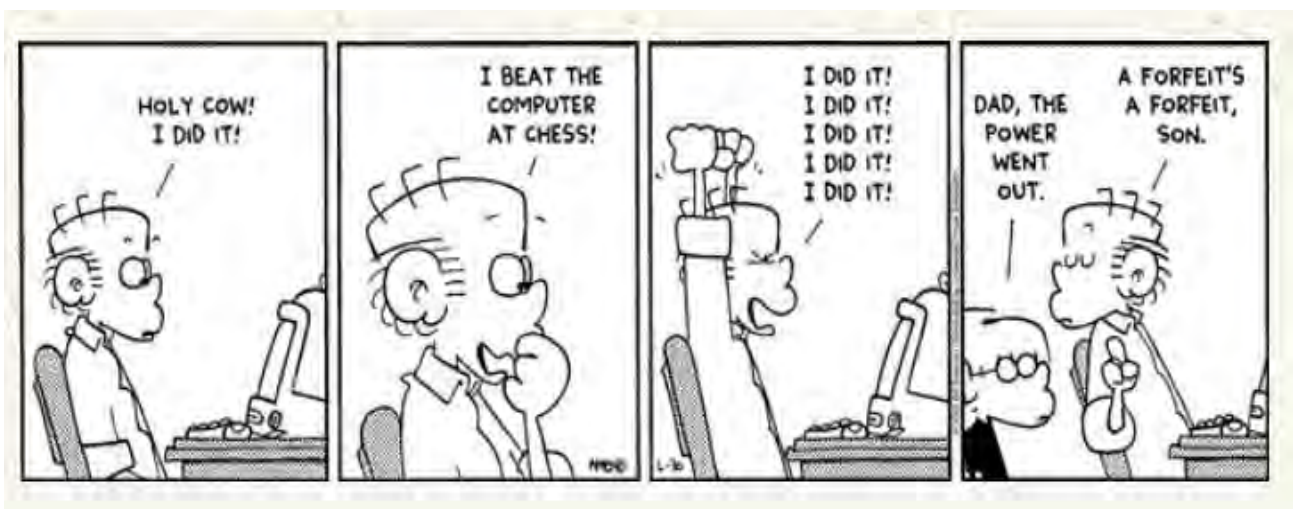

Kc7 58.Kxf5 Kd7 59.Kf6 Ke8 60.Kg7
Tegen het einde hadden we de aandacht van alle overige spelers omdat de anderen allemaal al klaar waren. zwart en ik hadden beiden nog een minuut of tien op de klok vanaf de dameruil.

Bel een ambulance, maar niet voor ons. Schaken kan soms ontzettend bruut zijn. Het is een hobby voor velen van ons. Alleen komt het toch anders binnen om een tegenstander zo erg afgemat te zien worden. Misschien is dat stiekem ook wat ons trekt naar de (denk)sport? Maar wat hebben we te bewijzen? Ongebonden aan de tijd, een eeuwige zoektocht naar zelfherkenning. Helaas lijkt het 64-veldige slagveld ook veelal een reflectie te zijn van de leegte in

onzelf. Als een zwart gat eist het onze aandacht op. Waar zijn we naar opzoek? Een verborgen waarheid in de schaduw van de hedendaagse ambiguïteit? Ik dwaal af. Onze kansen om het kampioenschap wederom binnen te

slepen zijn nog in leven. Wie weet in de volgende balans meer. Hieronder nog een foto van ons team, een beetje bewogen, maar zo was de schaakavond op de onschuldige donderdag 12 januari 2023 ook.

Grob de kansen die je geboden worden: Muiderberg vs DRL 3

In een vorige balans staat een sfeerverslag van de wedstrijd door Sreklov. Kees kennende zal het wel een sfeerloosverslag zijn. Op het bord gebeurde er wel iets leuks.

Door een verliespartij tegen een 1900-speler was ik twee borden gezakt en belandde tegen een speler met 1522 al wist ik dat niet tijdens de partij.

■■■■ – ■■■■ ■■■■

1.g4 d5 2.Lg2 Pf6 3.h3

Een heel rustige Grob.

3...h6 4.d4 e6 5.Pf3 Pbd7 6.c4 c6 7.Lf4 dxc4 8.Pc3 Pd5 9.Lg3 Lb4 10.Tc1 La5

Dit vind ik te langzaam.

11.e4 Pxc3 12.bxc3 Lc7 13.e5 c5 14.O-O O cxd4

Penning tussendoor, die pion loopt niet weg.

15. Da4 O-O 16.Dxc4 dxc3 17.Tfd1 Pb6 18.Dxc3 Pd5

Lijkt zo'n logische zet.

19.Txd5 Dxd5 20.Dxc7 Dxa2 21.Pd4 ?

Ik raak hier volledig de weg kwijt en kies het foute plan. 21 g5 was veel beter.

21...Db2 22.Dc4 a5 23.Pb5 Ld7 24.Pd6 b5

Mijn paard staat hier niet fout, maar het heeft wel 3 zetten gekost en zwart heeft een heel simpel plan. Nu doet me dat wel beseffen en ik verander van plan.

25.Df4 g5 ?

Helpmat op lange termijn.

26.De3 Tab8 27.Pe4 Kg7 28.h4 gxh4 29.Lxh4 Tfc8 30.Lf6+

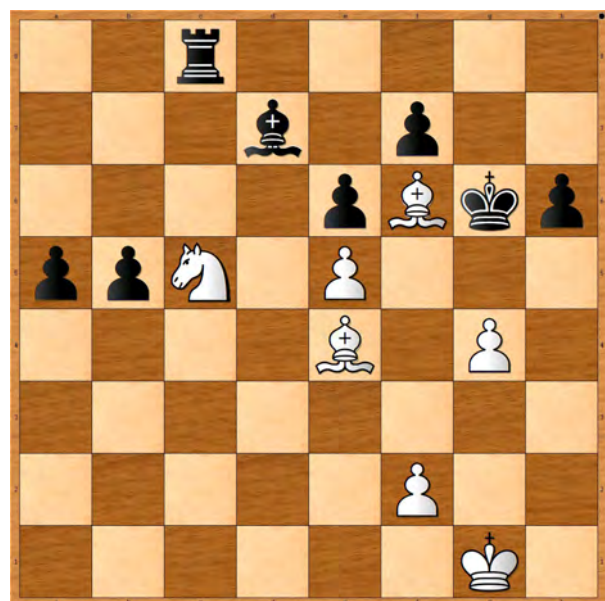

30...Kg6

Aardig, ik zie nu een matbeeld.

31. Txc8 Txc8 32. Pc5 Dc2 33. De4+
Uiteraard matzetten met de looper.

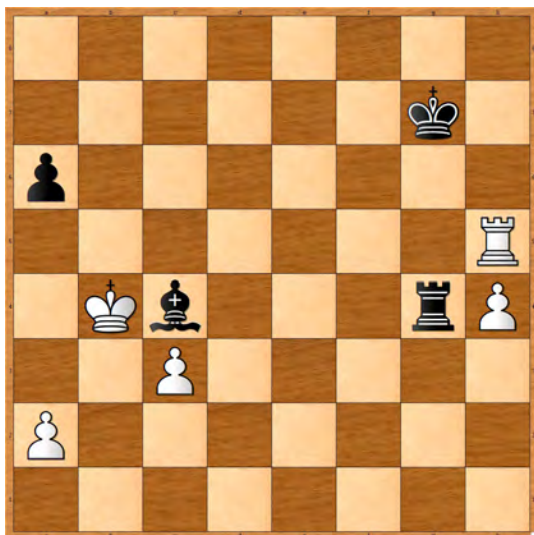
33...Dxe4 34. Lxe4# 1-0

Oplossingen Rode Lopers combineren – aflevering 42

Stelling 1: Daniël Wendt – Rinus van der Molen

SOS-competitie DRL4 – Wageningen 2
15 februari 2023

De witte koning was afkomstig van het veld b3 waar hij werd weggejaagd door een loperschaakje op c4. Als de koning naar a3 was gelopen, was het misschien nog remise te houden. Maar helaas, hij deed een stap naar voren, waarna het verwoestende **1...Lf7+** volgde. Au! Zwart wint hiermee de toren én de partij.

Stelling 2: Daniël Wendt – Rinus van der Molen

SOS-competitie DRL4 – Wageningen 2
15 februari 2023

Tja, als je aan het eerste bord speelt met liveborden, ligt je net even wat meer onder het vergrootglas. Vandaar dus nog een fragment uit dezelfde partij. Na **1.Pxe5 Txe5 2.Lxf4** heeft wit een gezonde pion voorsprong.

Stelling 3: Hans Gevaert – Arnold van Gelder

Externe competitie SOS, DRL4 – Het
Dikke Torentje 1, 12 oktober 2022

Arnold heeft net Tf7-e7 gespeeld. Een begrijpelijke zet, het stuk staat immers

aangevallen, maar helaas verdient het een dubbel vraagteken. Een serieuze blunder, dus. **1.Dxg7 Kxg7** (na 1...Txg7 valt de loper op e6). **2.Txf7 Kf8** Arnold speelde hier 2.Kf6, waarop zijn tegenstander het mat in 1 zag 2...Pe4#). **3.Pxe6 Txe6 4.Th8** en de toren op a8 gaat er ook vanaf.

Stelling 4: Eric van Mullekom – Mathijs Haerden

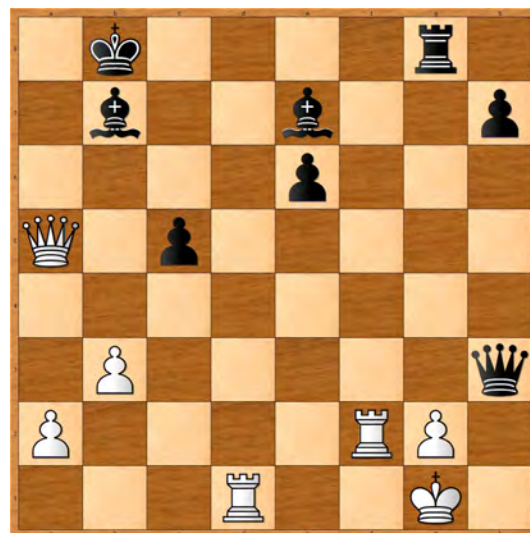
*SOS-competitie DRL4 – Wageningen 2
15 februari 2023*

1...Txd2+! 2.Kxd2 Dxb4+ 3.Kd1 Dd4+ 4.Ke2 Tc2+ Misschien dat wit hier pas zag dat het mat zou lopen, want twee zetten voor het mat, gaf hij op. **5.Kf1 Dxa1 6.Dd1 Dxd1#**

Stelling 5: peterdasch – armenian_2324

*Online snelschaakpartij lichess.org,
november 2022*

Wellicht dat ik hem negen van de tien keer zou hebben gemist, maar in dit snelschaakpotje zag ik hem. **1.Tf8!+** (mezelf een dubbel uitroepteken geven, voelt ook zo narcistisch...) na 1...Lxf8 volgt 2.Td8+ Lc8 3.Db6 Ka8 4.Txc8#. Er zit dus niets anders op voor zwart dan afscheid te nemen van zijn dame **1...Txf8 2.gxh3**.

Stelling 6: Martijn Eefting – Wim Kruimer

*KNSB-competitie DRL1 – Rivierenland
1, 5 november 2022*

1. g5 Ph5 (1...Pd7 2.Pxd7 Pxd7 3.Lxh7+ is niet aantrekkelijk voor zwart). De eerste zet ziet er logisch uit. Dat is ook wat Martijn vond in zijn commentaar op het forum. “*Maar dan moet je wel weten hoe het verder moet.* En daar zit de moeilijkheid. Als je weet dat het een tactische wending in moet zitten, dan kijk je waarschijnlijk vrij snel naar **2.Lxh7! Pxb7 3.g6!** De grote dreiging is nu 4.gxf7+ dus het paard op h7 heeft geen tijd om zich uit de voeten te maken. Ook

3...fxg6 gaat mis in verband met 4.Dxg6 P7f6 5.Df7+ Kh8 6.Tg1 gevolgd door Tg5. De beste verdediging voor zwart is **3...Tf8 4.gxf7 Txf7 5.Pxf7 Kxf7 6.Dxh7** Wit staat een kwaliteit en een pion voor. Na 6....Pxf4 heeft zwart wellicht wat compensatie in de vorm van een betere pionnenstructuur, het loperpaar en wat dreigingen via de a-lijn, maar wit zou de partij rustig over de streep moeten kunnen trekken.

